ВЕСІЛЛЯ, ЩО ЄДНАЄ ПОКОЛІННЯ

Весілля… чи не найвеличніше дійство із усіх народних обрядів! З давніх-давен народження нової сім'ї святкували гучно, весело, багатолюдно. Кожна область, кожен район, навіть кожне окреме село, крім загальноприйнятих в Україні обрядів, має свою родзинку в гулянні весілля, притаманну тільки цій місцевості.

Учасниці вокального ансамблю клубу «Любисток» - берегині традицій зарічанського весілля

Світлана Гребень, координатор клубу «Любисток»

Пісні, елементи одягу, традиційний реквізит з покоління в покоління передавалися знавцями весільних обрядів. Та новий вік диктує нові закони. І все більше весілля проводиться «як у кіно» - красиво, вишукано, по-європейськи. Маєш гроші – спеціально запрошений розпорядник підготує все так, щоб створити весільну казку. Таку ж блискучу, феєричну, але, водночас,

Пошуки куниці, тобто красної дівиці, - невід'ємний елемент обряду сватання

таку ж неправдоподібну, холодну та …чужу. За блискучою обгорткою не сховаєш душевної порожнечі, яка неодмінно з'являється, якщо обірвати ланцюжок, що єднає тебе з твоїм народом, змушує відчувати себе його повноправною частиною.

Показати «молодим та зеленим» всю повноту, красу та неповторність справжнього зарічанського весілля наважилися члени клубу «Любисток». Хоча це рішення далося їм нелегко. Бо ж і природна скромність показати себе не дозволяє, та і поєднати в одній виставі два дуже різні світи

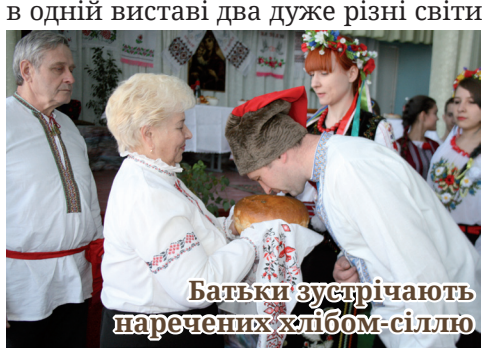
Батьки зустрічають наречених хлібом-сіллю

– пенсіонерів та школярів – завдання не з легких.

Гарненькі дівчатка у вишиванках зустрічали гостей, як годиться, старанно вивченими словами: «Просили батько, просили мати, і я вас прошу до нас на весілля». Зала, прикрашена старовинними і сучасними вишитими рушниками, ледь

Попереду весільної процесії - молодий хлопець із прикрашеним гільцем

вміщала всіх охочих подивитися на дійство. Упродовж півтори години перед глядачами пролетіли всі 5-7 днів традиційного святкування. Залицяння молоді, сватання, повернення молодих з церкви, весілля в домі нареченої, ведення молодої до дому молодого, знімання вінка, «продаж»

Юні й досвідчені на одній сцені, об'єднані спільною метою - відтворити до найменших дрібниць святкування старовинного зарічанського весілля. І їм це вдалося!

братиком коси нареченому, покривання, пов'язування хустки, так звані «чоботи» - подяка молодого тещі за гарну дочку, ранкове вмивання свекрухи, снідання для молодиці і, звісно, «цигани», - яке ж весілля без них…

Захоплені цікавим видовищем, красивими піснями і щирою грою артистів «з народу», глядачі й не помітили, як стали повноправними учасниками дійства. Кожного охочого дужі хлопці гойдали на рядні, гарненькі циганочки долю віщували, ряджені, перевдягнуті за принципом чим веселіше, тим краще, жартами перекидалися, а батьки молодої, яких у вінках на тачці возили, щедро посипали присутніх цукерками та грошима.

Усе пройшло яскраво, колоритно, злагоджено. Та передували цьому місяці копіткої підготовки. Насамперед – основи свята – унікальних, неповторних весільних пісень. Керівник ансамблю «Любисток» Линник Надія Максимівна старанно записала все, що знала, щодня додаючи до вже записаного чи то пісню, чи елемент обряду, чи пораду постановнику.

З таким безцінним фольклорним матеріалом і взялися до написання сценарію, який майстерно поставила педагог-організатор БСШ №13 Шубенко Лариса Олегівна при підтримці заступника з виховної роботи Паски Ольги Петрівни. А головними натхненниками для дітей були Віра Валеріївна Гребень, учитель української мови і літератури, та директор школи Сергій Васильович Іщенко.

Та хіба ж можна любистківців втримати в рамках сценарію? Життєвий досвід, неабияке почуття гумору та оптимізм часто зводили нанівець усе написане, прикрашаючи дійство веселими імпровізаціями та перетворюючи багатогодинну репетицію на легке невимушене спілкування представників різних поколінь. Та все ж кожен старався грати якнайкраще. Молода – учитель англійської мови Теплова Є.С.; молодий – куратор клубу «Любисток» Муковоз С.П.; батьки молодого - Віра та Петро Губрії, подружжя, що разом вже 55 років; батьки молодої – любистківці Валентина Костенко та Анатолій

Обряд розплітання коси нареченої

Папченков; інші діючі особи - учні школи і, звісно, ансамбль «Любисткy», що ні на хвилинку не дозволяв забути, чого всі зібралися.

Ви запитаєте, навіщо все це? Навіщо в такий важкий час, коли більшість переживає як душевну печаль, так і матеріальну скруту влаштовувати такі гучні вистави? А хіба збереження традицій, виховання патріотизму в молодих поколінь потрібно підлаштовувати під події?

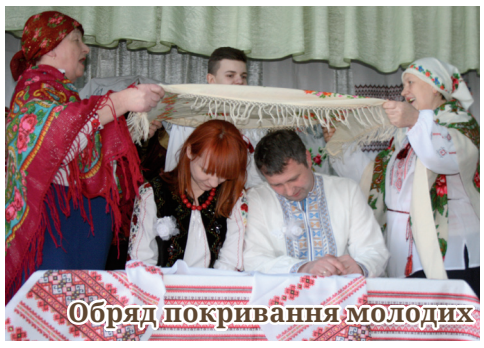
Обряд покривання молодих

Саме сьогодні варто не впадати у відчай і пам'ятати, що все минеться, і, як казав Т.Г.Шевченко, «на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син, і буде мати, і будуть люди на землі».

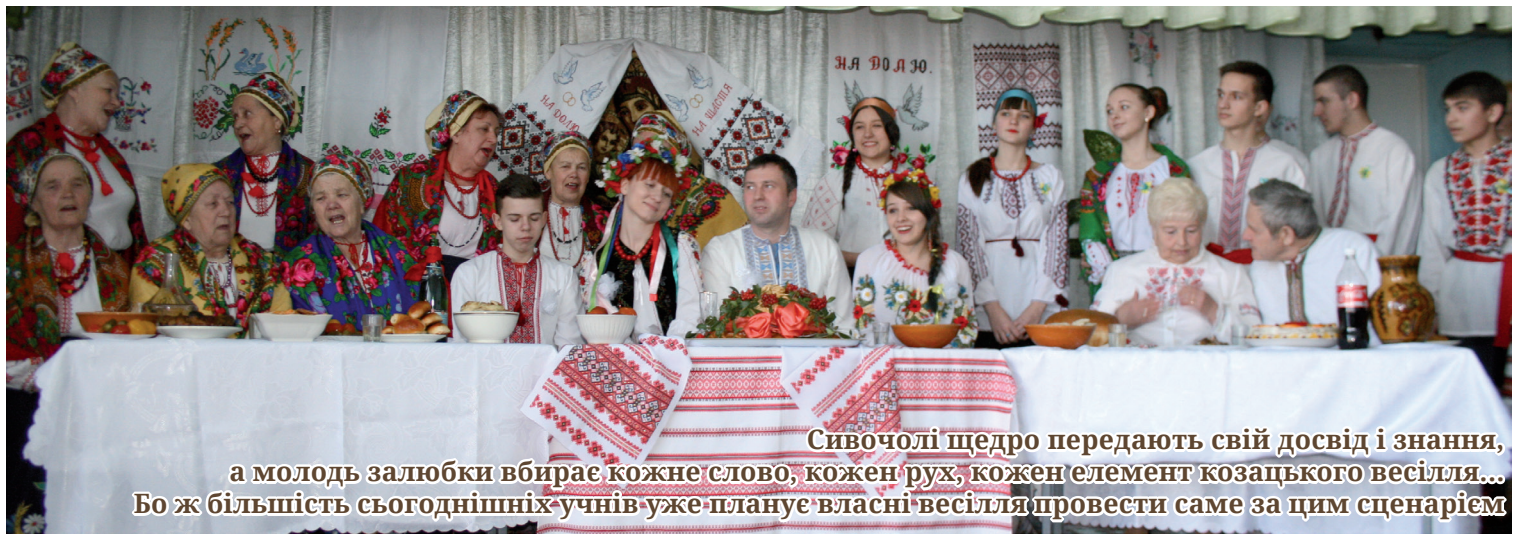
Сивочолі щедро передають свій досвід і знання, а молодь залюбки вбирає кожне слово, кожен рух, кожен елемент козацького весілля… Бо ж більшість сьогоднішніх учнів уже планує власні весілля провести саме за цим сценарієм

Сергій Муковоз, куратор клубу «Любисток»:

- Готуючись до цього заходу, колектив нашого клубу став ще дружнішим та згуртованішим. Ми ніби відтворювали весілля, характерне для малесенького регіону України, але водночас вкотре пройнялися великою любов'ю до своєї рідної землі, яка зрощує працьовитих і талановитих людей. У такий спосіб ми спробували відкрити ще один фронт боротьби за Україну, бо той, хто прагне відібрати в нас територію, ставить за мету знищити і розчавити наші традиції, звичаї, нашу культуру. Проте, ставши в один ряд із сивочолими і досвідченими, учні моєї рідної школи продемонстрували шану і повагу до всього українського і, в першу чергу, - до народних обрядів.